

การพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ (Learning Together Technique) รายวิชา ส16101 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม โรงเรียนวังยางวิทยาคาร จังหวัดกาฬสินธุ์

The developoment of grade vi students' social skill using learning together technique in the subject of s16101 civivs,culture and social life at wangyang school,kalasin province

อัยยา เม็ดไธสง และ เพชรรัตน์ จงนิมิตสถาพร

Attaya Merdthaisong and Petcharat Chongnimitsataporn

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น 40002

Curriculum and Instruction, Faculty of Education, KhonKean University, KhonKhon, Thailand, 40002

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้นักเรียนร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ในระดับดีขึ้น 2) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้นักเรียนร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ กลุ่มเป้าหมายในการดำเนินการครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนวังยางวิทยาคาร จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 20 คน เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ โดยมีการดำเนินการเป็น 3 วงจรปฏิบัติการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบร่วมเรียนร่วมรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 แผน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูและพฤติกรรมกรเรียนของนักเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ แบบทดสอบท้ายวงจร 3) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดทักษะทางสังคมแบบปรนัย จำนวน 27 ข้อ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ นักเรียนร้อยละ 70.00 มีคะแนนทักษะทางสังคมในระดับดีขึ้นคิดเป็นร้อยละ 72.87 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ นักเรียนร้อยละ 80.00 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

3. ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนร่วมรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม ในภาพรวม มีระดับดี ($\bar{x} = 2.76$) เมื่อประเมินในรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 2.93$) รองลงมาคือด้านการเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผล คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.84 และ 2.71 ตามลำดับ

คำสำคัญ : ทักษะทางสังคม / การเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนร่วมรู้

Abstract

The objective of the present research study were 1) to develop Grade XI Students' social skills in the subject of S16101 Civics, Culture and Social Life at Wangyang Wittayakarn School in Kalasin Province using Learning Together Technique so that 70% of the students pass the prescribed criterion of "good" or better, 2) to develop the students' learning achievement so that 70% of them make a mean learning achievement score of 70% or better and 3) to study the students' opinion about learning activities based on the Learning Together Technique. The study followed Action Research procedure for which the target group consisted of 20 grade VI students in Wangyang Wittayakarn School, Kalasin Province during the first semester of the 2013 academic year. Research instruments included 1) experimental tool which consisted of 10 instructional plans based on the Learning Together Technique on the Social Studies, Religion and Culture learning strand for grade VI, 2) reflection tool which consisted of a teacher's diary for keeping a record of learning activities, a teaching-learning activities observation form, a questionnaire to elicit the students' opinion about the learning activities and end-of-spiral quizzes and 3) evaluation tool which included a 27-item skill test and a 30-item learning achievement test. The collected data were analyzed by means of finding arithmetic mean, percentage and standard deviation and the conclusion was presented in the form of a narrative description.

The findings showed that:

1. Seventy percent of the students made a score of 72.87% on social skills which is at the "good" level or better and is higher than the prescribed criterion of 70%;
2. Eighty percent of the students made a mean learning achievement score of 73.16% which is higher than the prescribed passing criterion of 70%; and
3. The students' opinion about the learning activities, as a whole, is at the "good" level ($\bar{x} = 2.76$). However, when each aspect of the students' opinion was assessed, it was found that the aspect that showed the highest mean score was the learning activities ($\bar{x} = 2.93$). The next aspects of significance concerning the students' opinion about learning activities included instructional media and evaluation with a mean score of 2.84 and 2.71, respectively.

Keywords : Social Skills / Learning Together

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาสังคมไปอย่างรวดเร็วและซับซ้อน การที่คนในสังคมยุคปัจจุบันจะสามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข ต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพในทุกด้าน ทักษะทางสังคมจึงมีความสำคัญต่อมนุษย์ นอกจากนี้ทักษะทางสังคมยังมีความจำเป็นในศตวรรษที่ 21 โดยการจัดการศึกษาได้มุ่งเน้นทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมโลกยุคใหม่ ซึ่งประกอบด้วย ทักษะด้านการเรียนรู้วัฒนธรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี ทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งช่วยพัฒนาให้มีความยืดหยุ่นและปรับตัว มีทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม มีภาวะผู้นำและรับผิดชอบ ซึ่งการเรียนรู้ยุคใหม่ต้องเรียนให้เกิดทักษะเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 [7] อีกทั้งในพุทธศักราช 2558 ประเทศไทยมีการเข้าร่วมกลุ่มประชาคมอาเซียน ซึ่งประกอบด้วย 10 ประเทศที่มีความแตกต่างกันทั้งทางเชื้อชาติ ภาษา วิถีชีวิต ประเพณีวัฒนธรรม รวมทั้งการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศ การปรับตัวของมนุษย์ย่อมมีความสำคัญมากขึ้นในการดำรงชีวิตในสังคม การพัฒนาทักษะทางสังคมของวัยเด็กตอนกลางหรือเด็กวัยเรียน เป็นวัยที่ต้องออกจากบ้านสู่สิ่งแวดล้อมใหม่ๆ เป็นวัยแห่งการเรียนรู้ทักษะทางสังคมต่างๆ เพื่อปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อม [4] การเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม จึงเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำรงชีวิตของมนุษย์การอยู่ร่วมกันในสังคม นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนได้เข้าใจตนเอง และผู้อื่น สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก [1]

อีกทั้งการหากผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะทางสังคมจะช่วยเสริมสร้างพัฒนาการทางอารมณ์ สังคมเมื่อบุคคลได้เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม มีการทำกิจกรรมร่วมกัน จะมีสัมพันธภาพซึ่งกันและกัน จึงเป็นโอกาสให้ได้ทำความเข้าใจตนเองและสมาชิกภายในกลุ่มด้วย [2]

จากผลการทดสอบขั้นพื้นฐานระดับชาติ (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังยางวิทยาคาร ปีการศึกษา 2554 ในสาระการเรียนรู้หน้าที่พลเมือง

วัฒนธรรม จริยธรรมของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 43.45 ถือว่ามีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศกำหนดไว้ ซึ่งควรเร่งพัฒนาให้มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงขึ้น [8] การใช้วิธีการจัดการเรียนรู้เทคนิคร่วมเรียนร่วมรู้ (Learning Together) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้กระบวนการกลุ่มให้ผู้เรียนได้มีโอกาสทำงานร่วมกันเพื่อผลประโยชน์และเกิดความสำเร็จร่วมกันของกลุ่ม [5] สามารถพัฒนานักเรียนให้เกิดทักษะทางสังคมรวมทั้งพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาแนวทางการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาด้านทักษะทางสังคม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ ซึ่งมีประสิทธิภาพและมีความเหมาะสมที่จะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ให้นักเรียนร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ประเมินในระดับดีขึ้นไป
2. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ให้นักเรียนร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวังยางวิทยาคาร กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายอำเภอฆ้องชัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 20 คน

2. **รูปแบบการวิจัย** ใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) จำนวน 3 วงจรปฏิบัติการ แต่ละวงจรมีขั้นตอนคือ ขั้นวางแผน (Planning) ขั้นลงมือปฏิบัติ (Action) ขั้นสังเกต (Observation) ขั้นสะท้อนผล (Reflection)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบร่วมเรียนร่วมรู้ (Learning Together)

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะทางสังคม และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบร่วมเรียนร่วมรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 10 แผน 11 ชั่วโมง

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการสะท้อนผลการวิจัย ประกอบด้วย แบบบันทึกผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู และแบบบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนต่อการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบท้ายวงจร

4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผลการวิจัย ประกอบด้วยแบบทดสอบวัดทักษะทางสังคมแบบปรนัย ชนิดสถานการณ์ จำนวน 27 ข้อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ 4 ตัวเลือก

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนวังยางวิทยาคาร รวมถึงแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบวัดทักษะทางสังคมและวางแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ (Learning Together)

5.2 ดำเนินการสร้าง และพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความสอดคล้อง

ของข้อสอบและวัตถุประสงค์(IOC) มีค่าระหว่าง 0.66-1.00 จากนั้น นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5.3 นำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวังยางวิทยาคาร เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 20 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

5.4 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยมีการปฐมนิเทศนักเรียนเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้

5.5 ดำเนินการจัดการกระบวนการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 10 แผนการจัดการเรียนรู้ เวลา 11 ชั่วโมงตามที่คุณวิจัยสร้างขึ้น เมื่อสอนจบแต่ละวงจรแล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบท้ายวงจรจำนวน 10 ข้อ

5.6 หลังดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนครบทั้ง 10 แผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ และวัดทักษะทางสังคมจำนวน 27 ข้อ จากนั้นนำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์และแปลผล

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. สรุปผลการวิจัย

ดำเนินการวิจัยเพื่อพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 ทักษะทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ นักเรียนร้อยละ 70.00 มีคะแนนทักษะทางสังคมในระดับดีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 72.87 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ กำหนดให้นักเรียนร้อยละ 70 ผ่านเกณฑ์ประเมินในระดับดีขึ้นไป

1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมเรียนร่วมรู้ นักเรียนร้อยละ 80.00

มีคะแนนเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คิดเป็นร้อยละ 73.16 ซึ่งผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ กำหนดให้นักเรียนร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 70 ขึ้นไป

1.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม ในภาพรวม มีระดับดี ($\bar{x} = 2.76$) เมื่อประเมินในรายด้าน ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x} = 2.93$) รองลงมาคือด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดประเมินผล คิดเป็นค่าเฉลี่ย 2.84 และ 2.71 ตามลำดับ

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการอภิปรายผลเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

2.1 ผลการพัฒนาทักษะทางสังคมของนักเรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้ พบว่านักเรียนที่ผ่านเกณฑ์มีจำนวนร้อยละ 70 และมีคะแนนที่ผ่านเกณฑ์ดังกล่าวคิดเป็นร้อยละ 72.87 สูงกว่าที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้ เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะทางสังคมหลายด้าน ขณะดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ขั้นตอนคือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นประเมินงานกลุ่ม และขั้นสรุป โดยเริ่มตั้งแต่ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ในการแสดงความคิดเห็น ตอบคำถามในประเด็นต่าง ๆ รวมถึงใช้สื่อการสอนที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ รวมถึงการเล่นเกมที่ให้นักเรียนสามารถเลือกตัวแทนร่วมกันเพื่อนออกมาทำกิจกรรมหน้าห้องเรียน ส่งเสริมทักษะการแสดงออก การอยู่ร่วมกันอย่างมีประชาธิปไตย มีส่วนร่วมในการแสดงออกหรือตัดสินใจร่วมกัน สอดคล้องกับแนวคิดของ [3] ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นการพัฒนานักเรียนในด้านวิชาการ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรวมทั้งเป็นการเสริมทักษะทางสังคมให้กับนักเรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างมีความสุข อีกทั้งยังสอดคล้องกับ

แนวคิดของ [10] ในการดำเนินกิจกรรมในชั้นสอน นักเรียนมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน ทุกคนมีหน้าที่ในการทำงานที่ชัดเจน มีการสลับบทบาทสมาชิกในกลุ่มให้เป็นผู้นำและผู้ตามในการทำงานร่วมกัน รู้จักพูดคุยแสดงความคิดเห็นมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน ซึ่งในแต่ละวงจรปฏิบัติการจะแบ่งกลุ่มใหม่ทุกครั้ง เพื่อฝึกให้นักเรียนมีทักษะการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ สอดคล้องกับแนวคิดของ [9] ซึ่งกล่าวว่า ทักษะทางสังคม หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่จะอยู่ร่วมกันในลักษณะของกลุ่มหรือในสังคม สามารถปรับตัวได้ดีทั้งกับเพื่อนและคนแปลกหน้าได้อย่างรวดเร็ว รู้จักแสวงหาความรู้ใหม่ๆ ด้วยการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นด้วยการรู้จักบทบาทของผู้นำและสมาชิกที่มีประสิทธิภาพ ส่วนขั้นตอนการประเมินงานกลุ่มและขั้นสรุปเป็นขั้นตอนพัฒนาทักษะการแสดงความคิดเห็น การกล้าแสดงออก และการยอมรับความสามารถตนเองและผู้อื่น

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้ พบว่านักเรียนมีนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 80 และมีคะแนนเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 73.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนไม่ยุ่งยากซับซ้อน เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับประถมศึกษา โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขั้นแรกมีชื่อต่างๆ ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนเพื่ออยากเข้าร่วมกิจกรรม เช่น คลิปวิดีโอ รูปภาพ การเล่นเกม ส่วนขั้นตอนการสอนมุ่งเน้นให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อช่วยเหลือกันภายในกลุ่ม ในแต่ละคนมีบทบาทหน้าที่ของตนเอง สร้างความรับผิดชอบในการทำงานร่วมกัน การทำงานกลุ่มทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ พูดคุยกับเพื่อนขณะทำกิจกรรมมากขึ้น ส่งผลให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ [12] ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความตั้งใจและเต็มใจ รับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของ

กลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ รวมถึงยังสอดคล้องกับแนวคิดของ [6] กล่าวว่านักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในการทำงานช่วยเหลือเกื้อกูลสนับสนุนความสำเร็จของกันและกัน โดยที่นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มจะมีความรับผิดชอบของตน และช่วยเหลือกันในด้าน ที่อ่อนทุกคนตระหนักในการทำงานด้วยตนเอง นอกจากนี้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้ที่จัดขึ้นเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรมในทุกขั้นตอน ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมพูดคุย แสดงความคิดเห็นที่หลากหลายในประเด็นที่เกี่ยวกับเนื้อหา จัดกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ เข้าใจในเนื้อหา มากกว่าการท่องจำ นำรูปภาพหรือคลิปวิดีโอ มาประกอบการบรรยายเพื่อชักจูงความสนใจ เข้าใจ เห็นภาพปรากฏการณ์ต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น ทำให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมและมีบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน สอดคล้องกับงานวิจัยของ [13] ที่ได้ศึกษาการสอนแบบการแข่งขันซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสอนแบบร่วมมือพบว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาและทำให้นักเรียนมีความสุขที่มีส่วนร่วมในการเรียนมากกว่าการสอนแบบการแข่งขัน การจัดการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ตรงกับความต้องการของนักเรียน เนื้อหาและสื่อการสอนเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน มีผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ดีขึ้น

2.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้ (Learning Together Technique) ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้ (Learning Together Technique) ขึ้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องวัฒนธรรมและการดำรงชีวิตในสังคม ในภาพรวม มีระดับดี ($\bar{X} = 2.76$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าด้านมีความคิดเห็นมากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$) คือ ข้อที่ 9 การจัดการเรียนรู้ทำให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก เห็นด้วยในระดับรองลงมา ($\bar{X} = 2.95$) ได้แก่ข้อที่ 7, 8 และ 20 คือการจัดกิจกรรมฝึกให้นักเรียนได้เกิดการปฏิบัติ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เหมาะสมกับเวลา และแบบทดสอบที่ครูทดสอบกับนักเรียนตรงตามเนื้อหาที่เรียน ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้

โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้มุ่งเน้นการทำงานกลุ่ม ร่วมกันคิด และอภิปราย สร้างปฏิสัมพันธ์ภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่ม พัฒนาทางด้านทักษะทางสังคม ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเบื่อหน่าย อีกทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีเทคนิคที่หลากหลาย เช่น การเล่นเกม การทายภาพ ได้รับความสนใจ เพื่อร่วมสะสมคะแนน รับรางวัล นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในทุกขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับ [11] กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบร่วมมือเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่เน้นทักษะกระบวนการทำงานกลุ่มร่วมกัน ทำให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆด้วยกัน รู้จักช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ยังเป็นการจัดกิจกรรมที่ใช้สิ่งเร้ากระตุ้นความสนใจของผู้เรียน เช่น เพลง เกม รูปภาพ เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และสามารถสรุปองค์ความรู้ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีขั้นตอนที่ใช้เวลาในการจัดกิจกรรม เพื่อชักจูง กระตุ้นให้นักเรียนร่วมกิจกรรม ดังนั้นผู้วิจัยอาจยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม

1.2 ผู้วิจัยควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นความสำคัญของขั้นตอนการทำงานกลุ่ม ผลงานไม่ใช่จุดมุ่งหมายของความสำเร็จเสมอไป แต่ควรได้มาซึ่งการรู้จักปรับตัว แก้ปัญหา ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อให้งานสำเร็จลุล่วง

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบทักษะทางสังคมระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือเรียนรู้ (Learning Together)

2.2 ควรศึกษาทักษะทางสังคมของนักเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ในเทคนิคอื่นๆ เช่น jigsaw, STAD เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของขั้นตอนและผลการวิจัยที่หลากหลายยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมวิชาการ.หลักสูตรแกนกลางการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์;
2551.
- [2] คมเพชร ฉัตรศุภกุล .กิจกรรมกลุ่ม.
พิมพ์ครั้งที่ 5 .กรุงเทพฯ:พัฒนศึกษา; 2546.
- [3] จันทรา ตันติพงศ์นรินทร์.การจัดการเรียนรู้
แบบร่วมมือ (Cooperative Learning)
วิชาการ. 2543; (2), 36-55.
- [4] จันทรพีญ แสงอรุณ.(2551).เอกสารประกอบ
การสอนรายวิชาจิตวิทยาพัฒนาการ.
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครราชสีมา; 2543.
- [5] พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์.สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้
ด้วยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน.ภาควิชา
มัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย; 2552.
- [6] วรณทิพา รอดแวงคำ.Constructivism.
ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์; 2540
- [7] วิจารย์ พาดิษ.วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์
ในศตวรรษที่ ๒๑. กรุงเทพฯ : มูลนิธิสดศรี-
สฤษดิ์วงศ์
- [8] สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ.
รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน
(O-net)ช่วงชั้นที่ 2 (ประถมศึกษาปีที่ 6)
ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนวังยางวิทยาคร.
กรุงเทพฯ; 2554 เข้าถึงเมื่อ 21 พฤศจิกายน
2555 เข้าถึงได้จาก[http://www.onetresult.
niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx](http://www.onetresult.niets.or.th/AnnouncementWeb/Login.aspx)
- [9] สมยศ มหัทธโนบล. การพัฒนาแบบทดสอบ
การปฏิบัติทักษะทางสังคมของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา
เขตการศึกษา3. [วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต].มหาวิทยาลัยทักษิณ; 2546.
- [10] สุขุมาล เกษมสุข.การสอนทักษะทางสังคม
ในชั้นประถมศึกษา. ภาควิชาหลักสูตร
และการสอน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ;
2535.
- [11] ศิริปิยะวรรณ ศิริโนนรัง.การพัฒนากิจกรรม
การเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบ
ร่วมเรียนรู้ร่วมรู้ (Learning Together) กลุ่มสาระ
การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
สาระที่ 2 หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรมและ
การดำรงชีวิตในสังคม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนสนามบิน จังหวัด ขอนแก่น. ศึกษา
ศาสตรมหาบัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น; 2554.
- [12] อภรณ์ ใจเที่ยง.หลักการสอน(ฉบับปรับปรุง).
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์; 2546.
- [13] Barber, T . Cooperative Versus Competitive
Lessons : A Comparison withan Emotionally
Disturbed Child Sample. Masters Abstracts
International.(05) ,unpaged; 2007.

- [6] World Economic Forum (WEF). **Global Competitiveness Report 2012- 2013** [Internet]. 2013. [updated 2013 ; cited 2013 Sep 5]. Available from: <http://reports.weforum.org>
- [7] Walker K, Pruekchaikul K. **The 8Th Committee Meeting: One Tablet per Child Project**. [Internet]. 2012. [updated 2012 ; cited 2013 Jan 23]. Available from: <http://www.en.moe.go.th>
- [8] Lertlit S. **Information Technology Literacy of Bilingual Education Program Students of Faculty of Education at Rangsit University**. Educational Innovations in ASEAN Dimension. RSU Press. 2012 Oct: 38-52.
- [9] Likert, R. **A Technique for the Measurement of Attitudes**. Archives of Psychology. 1932; 22(140): 1-55.
- [10] Krejcie RV, Morgan DW. **Determining Sample Size for Research Activities**. Educational and Psychological Measurement. 1970; 30(3): 607-610.
- [11] Cronbach L J. **Coefficient Alpha and the Internal Structure of Tests**. Psychometrika. 1951; 16(3): 297.
- [12] Vogt WP. **Dictionary of statistics and methodology**. Sage: Thousand Oaks, California; 1999. 318p.
- [13] Kim GJ. **Case Studies on Integrating ICT into Teacher Education Curriculum in Asia**. UNESCO Bangkok [Internet]. 2013 [updated 2012 ; cited 2013 Oct 15]. Available from: <http://www.unescobkk.org>
- [14] Needle D. U.S. **Military Battles Crafty Foe – PowerPoint** [Internet]. 2010. [updated 2010 Apr 29; cited 2013 Nov 28]. Available from: <http://www.internetnews.com>
- [15] Microsoft. **Microsoft Office Products; Office Applications** [Internet]. 2014 [updated 2013 Oct 29; cited 2014 Mar 10]. Available from: <http://office.microsoft.com>
- [16] Altman R. **What's the Problem with "Creating a PowerPoint"?** [Internet]. 2014 [updated 2014 Feb 10 ; cited 2014 Mar 17]. Available from: <https://www.betterpresenting.com>